

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 315. In 1950 was de big band scene compleet ingestort, alleen Duke Ellington leidde nog een groot orkest. Voor hij met een eigen kleine groep begon trad Dizzy Gillespie solo op, hier en daar als gast, de eerste platensession die hij deed na de laatste met zijn ~~big~~ big band was op de dag na die afsluiting van een periode. 10 januari '50 maakte Gillespie deel uit van de Metronome All Stars die voor Columbia twee stukken opnamen, in één kreeg hij een korte solo. 6 juni bracht Norman Granz een all star kwintet in de studio waarvan de muziek oorspronkelijk op Mercury verscheen. Er werden 6 stukken gespeeld waarvan in totaal 10 takes werden uitgebracht. De formatie kwam op de plaat als Charlie Parker and his Orchestra. Dizzy Gillespie-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Thelonious Monk-piano, Curley Russell-bas en Buddy Rich niet swingend, beukend op de bass-drum van zijn slagwerk. Ik heb vier van de zes stukken ~~geselecteerd~~ ^{geselecteerd} op Gillespie's spel, t.z.t. in het hoofdstuk Parker bekijk ik de rest. Van het tweede stuk hoort u achter elkaar take 3 en 4, in de 3e is Gillespie duidelijk onzeker, in de 4e speelt hij absoluut briljant. "An Oscar for Treadwell".

plaat 1

Charlie Parker a/h Orchestra: An Oscar for Treadwell-3 (C.Parker)
A/5 - 3:20 - Verve 711 049
Charlie Parker a/h Orchestra: An Oscar for Treadwell-4 (C.Parker)
A/6 - 3:23 - idem

"An Oscar for Treadwell" take 3 en 4. Die Treadwell is George Treadwell (1919/1967), trompettist die in '47 de eerste echtgenoot werd van zangeres Sarah Vaughan, toen haar musical director en manager, ~~was~~ ^{dat} en een tijd lang bleef, ook na hun scheiding. Gillespie speelde open in zijn solo en met cup mute in 't thema, het derde stuk van de session, een blues, speelt hij helemaal met die demper. Ik zeg het ^{er} ^{nu} maar bij omdat John Birks weinig met dempers op had, veel later ^{net} als Miles Davis met enige regelmaat de harmon gebruiken. Dit is de 6e take van "Mohawk".

pas

Charlie Parker a/h Orchestra: Mohawk-6 (Charlie Parker)
B/1 - 3:38 - idem

"Mohawk" take 6. Nu de 4e take van het vijfde stuk waarin Gillespie open speelt. Met chase-chorussen door eerst Parker en Gillespie daarna ook met Rich erbij, in zeer hoog tempo op 't accordschema van "Indiana": "Leap frog".

Charlie Parker a/h Orchestra: Leap frog-4 (Charlie Parker)
B/3 - 2:27 - idem

"Leap frog" take 4. Het zesde en laatste stuk met Gillespie opnieuw uitsluitend open trompet. "Relaxing with Lee".

Charlie Parker a/h Orchestra: Relaxing with Lee-2 (Charlie Parker)
B/voorlaatst - 3:56 - idem

"Relaxing with Lee", u hoorde de 2e take. Charlie Parker and his Orchestra op Mercury, New York City, 6 juni 1950, her-uitgave in nep-stereo van Verve. Dizzy Gillespie-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, 5 van de 6 stukken staan op zijn naam. In de ritmesectie Thelonious Monk-piano, Curley Russell-bas, Buddy Rich-drums. Producer: Norman Granz. Drie maanden later was Gillespie in Los Angeles waar hij voor het merk Discovery 8 stukken kon opnemen met een studio-orkest o.l.v. Johnny Richards die de arrangementen schreef. Richards, 1911/1968, kwam uit de theaterwereld bij de filmterecht en via een eigen dansorkest als arrangeur bij Boyd Raeburn, Stan Kenton en Charlie Barnet. Voor de Gillespie-session formeerde hij een orkest met 9 violen, 2 celli, 1 harp, 1 fluitist/klarinetist, 1 basfluit, 1 hobo/althobo, 3 trombones waarbij Henry Coker, 1 hoorn-John Graas, en in de ritmesectie Paul Smith-piano, Jack Cascales-bas en dat is de broer van Richards die niet zijn naam veranderd had, Specs Wright op drums, en Carlos Vidal-congas. Ik koos drie stukken uit, nummer één, vijf en zeven. Met Gillespie ook als zanger: "Swing low, sweet chariot".

plaat 2

Dizzy Gillespie with Johnny Richards a/h Orchestra:

A/1 - 2:55 - Savoy MG 12110 Swing low, sweet chariot (Trad.)

"Swing low, sweet chariot", spiritual. Nu een song van Dietz en Schwartz: "Alone together".

Dizzy Gillespie with Johnny Richards a/h Orchestra:

A/2 - 4:51 - idem Alone together (Schwartz, Dietz)